

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/23/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014200962
Dátum vydania rozhodnutia: 18.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014200962.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ N., 2/ O. obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária BAKO JANČIAR LEVRINC - advokáti s. r. o., J. Kozáčeka 13, 960 01 Zvolen, IČO: 36 859 842, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, za účasti: FILAGRO plus, spol. s r. o., so sídlom Skladištná 4676, 984 01 Lučenec, IČO: 36 620 327, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2691/2014-420 zo dňa 04.04.2014, v konaní o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/120/2014-168 zo dňa 28.07.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/120/2014 - 168 zo dňa 28. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradíť žalobcom trovy odvolacieho konania pozostávajúce zo sumy 70,- € zaplatenej titulom súdneho poplatku za odvolanie a z trov právneho zastúpenia v sume 451,38 €, všetko na účet právneho zástupcu žalobcov do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým súdom

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 2691/2014-420 zo dňa 04.04.2014 podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c), d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1) trovy konania vo výške 70,- € a trovy právneho zastúpenia vo výške 432,30 € k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný rozhodnutím č. 2691/2014-420 zo dňa 04.04.2014 na základe návrhu osobitnej komisie vyhovel rozkladu spoločnosti FILAGRO plus, spol. s r.o. a zrušil rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 1299/2010-100 z 29.7.2011.

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky rozhodnutím č. 1299/2010-100 z 29.7.2011 vo veci preskúmania rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 z 25.04.2008 mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Z. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) rozhodlo tak, že podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku výrok rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 z 25.04.2008 zmenilo nasledovne: Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici na základe § 59 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 zo 7.12.2007 zrušuje a vracia na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2005/00132 zo dňa 05.10.2005 bol podľa § 6 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 23/1962 Zb.“ alebo „zákon o poľovníctve“) uznaný spoločný poľovný revír č. 35 pod názvom Čamovce. Rozhodnutím Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 1126/2007, 1127/2007, 1128/2007 zo dňa 13.08.2007 bola zmenená výroková časť rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2005/00132 zo dňa 05.10.2005 v rozlohe súvislých poľovných pozemkov vo vlastníctve - správe Slovenského pozemkového fondu Bratislava na rozlohu spolu 1074,29 ha.

Obvodný lesný úrad v Lučenci vydal dňa 07.12.2007 rozhodnutie č. 2007/00207, ktorým na základe žiadosti spoločnosti FILAGRO plus, spol. s r. o. zo dňa 06.11.2007 o schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíry č. 35 Čamovce, uznanom Obvodným lesným úradom v Lučenci rozhodnutím č. 2005/00132 z 05.10.2005, v spojení s rozhodnutím Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 1126/2007, 1127/2007, 1128/2007 z 13.08.2007 o celkovej výmere 2458,19 ha poľovných pozemkov, v súlade s § 46 správneho poriadku schválil podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva s platnosťou na obdobie 10 rokov počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia medzi spoločnosťou FILAGRO plus, spol. s r. o., Vajanského 2928, Lučenec ako nájomcom a prenajímateľmi: V., Lesné a pasienkové spoločenstvo vrchných gazdov Čamovce, T., Lesy SR, š. p., Nám. SNP 8, Banská Bystrica, Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava. Zároveň vyslovil, že na ostatnej časti poľovného revíru Obvodný lesný úrad v Lučenci podľa § 14 ods. 5 zákona zabezpečuje výkon práva poľovníctva prostredníctvom spoločnosti FILAGRO plus, spol. s r. o., Vajanského 2928, Lučenec a tiež rozhodol, že za pozemky, na ktorých bol výkon práva poľovníctva zabezpečený, patrí ich vlastníkom - správcom, úhrada v zmysle zákona. Obvodný lesný úrad v Lučenci v rozhodnutí konštatoval, že žiadateľ predložil na schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva na výmeru 1690,40 ha, čo predstavuje cca 69 % výmery poľovného revíru (ďalej aj „PR“) Čamovce. Na ostatnú výmeru zmluvy neboli uzatvorené, hoci žiadateľ ďalšie subjekty, ktorým bolo právo poľovníctva priznané, vo veci nájmu výkonu práva poľovníctva oslovil. Nakoľko na tieto pozemky zmluvy predložené neboli, zabezpečil na nich výkon práva poľovníctva v zmysle § 14 ods. 5 zákona obvodný lesný úrad. Proti tomuto rozhodnutiu podali, okrem iných, odvolanie aj žalobcovia.

Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici dňa 25.04.2008 vydal rozhodnutie č. 2008/00114, ktorým zamietol spoločné odvolanie a rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 zo dňa 07.12.2007 potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.05.2008.

Žalobcovia podali prvostupňovému správneému orgánu (Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR) podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 zo dňa 25.04.2008, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 zo dňa 07.12.2007, mimo odvolacieho konania. Dôvody podaného podnetu na preskúmanie uvedených rozhodnutí boli totožné s podanou žalobou.

Prvostupňový správny orgán vo veci preskúmania rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 zo dňa 25.04.2008, mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 1 zákona, vydal dňa 29.07.2011 rozhodnutie č. 1299/2010-100, ktorým rozhodol tak, že zmenil rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 z 25.04.2008 na základe § 59 ods. 2 správneho poriadku a rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 zo dňa 07.12.2007 zrušil a vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že napadnuté rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 z 25.04.2008 bolo vydané v rozpore s ust. § 14 ods. 1, § 14 ods. 5 a 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. Ako dôvody uviedol, že v rozhodnutí Obvodného lesného úradu v Lučenci nie sú schválené zmluvy určité a nie je z nich možné zistiť, na ktorých konkrétnych pozemkoch bol postúpený výkon práva poľovníctva, v spisovom materiáli nie sú označené ani len LV, na ktorých sú zapísané pozemky tvoriace predmet zmlúv. Predmet zmluvy by mal byť presne špecifikovaný, vlastníkovi poľovného pozemku by mal byť priradený poľovný pozemok, označený parcelným číslom, číslom LV, na ktorom je zapísaný s katastrálnym územím, v ktorom sa pozemok nachádza. Výrok rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Lučenci zmluvy vyšpecifikoval iba ich účastníkmi, ale nie dátumom ich uzavretia, čo robí výrok neurčitý a nejasný, tým došlo zo strany Obvodného lesného úradu v Lučenci k nerespektovaniu ust. § 47 ods. 2 správneho poriadku, ako aj ust. § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. Taktiež nie je zjavné koho v konaní o schválení nájomných zmlúv zastupoval Slovenský pozemkový fond (ďalej len „SPF“), poukázal na nezrovnalosť pri podpisovaní zmluvy Lesným a pasienkovým spoločenstvom vrchných gazdov Čamovce. Obvodný lesný úrad v Lučenci vo výrokovej časti rozhodnutia zabezpečil výkon práva poľovníctva na ostatné časti PR Čamovce prostredníctvom FILAGRO plus, spol. s r. o. podľa § 14 ods. 5 zákona č. 23/1962 Zb., čo je v rozpore so zákonom.

Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu doručila dňa 18.08.2011 spoločnosť FILAGRO plus, spol. s r. o. rozklad, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s jeho názorom vysloveným v rozhodnutí, že schválené zmluvy boli neurčité a nie je možné z nich zistiť na ktorých pozemkoch bol postúpený výkon práva poľovníctva. Taktiež nesúhlasila s vysloveným právnym názorom, že ku každému vlastníkovi poľovného pozemku mal byť priradený pozemok označený parcelným číslom, číslom LV na ktorom je zapísaný a katastrálnym územím, v ktorom sa nachádza, pretože to odporuje praxi správnych orgánov a je úplne v rozpore so zákonom č. 23/1962 Zb. a Občianskym zákonníkom a poukázala na ochranu práv účastníka, ktoré nadobudol dobromyseľne.

Na základe podaného rozkladu rozhodol žalovaný rozhodnutím zo dňa 11.06.2012 č. 1268/2012-420 tak, že rozkladu vyhovel a rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 1299/2010-100 zo dňa 29.07.2011 zrušil. Z rozsiahleho odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplynulo, že rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 z 07.12.2007 potvrdené rozhodnutím Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 zo dňa 25.04.2008 bolo vydané v súlade so zákonom č. 23/1962 Zb. a Občianskym zákonníkom a spoločnosť FILAGRO plus, spol. s r. o. nadobudla práva zo zmlúv o výkone práva poľovníctva dobromyseľne.

Žalobcovia podali žalobu na Krajský súd v Bratislave, ktorou sa domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1268/2012-420 z 11.06.2012. Krajský súd v Bratislave dňa 04.02.2014 vydal rozsudok sp. zn. 5S/288/2012 - 109, ktorým napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 3 O.s.p., pretože žalovaný súdu nedoručil v lehote stanovenej súdom administratívny spis týkajúci sa napadnutého rozhodnutia. Žalovaný obdržal od súdu uvedený rozsudok dňa 18.02.2014 a následne dňa 04.04.2014 vydal napadnuté rozhodnutie, obsahovo totožné s rozhodnutím č. 1268/2012-420 z 11.06.2012, t.j. opätovne rozhodol o zrušení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 11.06.2012, ktorým bolo vyhovené rozkladu žalobcov.

Súd v konaní v danej veci preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a v rámci tohto procesu posudzoval zákonnosť rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Lučenci a rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici a dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania ostala sporná otázka zákonnosti schválenia nájomných zmlúv na postúpenie výkonu práva poľovníctva v uznanom PR č. 35 Čamovce pre spoločnosť FILAGRO plus, spol. s r. o.

Prvostupňový súd poukázal na to, že predmetom tohto konania je spoľahlivé zistenie, či právoplatné rozhodnutie je alebo nie je zákonné. Jediným dôvodom, ktorý oprávňuje správny orgán zrušiť právoplatné rozhodnutie je jeho nezákonnosť, t. j. jeho rozpor so zákonom, resp. s iným právnym predpisom, v žiadnom prípade nepostačuje jeho vecná nesprávnosť, resp. neúčelnosť, neefektívnosť a pod. Musí ísť pritom o také porušenie predpisu, ktoré zapríčinilo nezákonnosť rozhodnutia vo veci. Zrušenie takéhoto rozhodnutia prichádza do úvahy najmä vtedy, ak sa ním nezákonne uložila povinnosť, alebo ak sa rozhodlo v prospech účastníka konania a objektívne právo to vôbec nepripúšťa.

Prvostupňový súd uviedol, že zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že predmetom preskúmania mimo odvolacieho konania bolo rozhodnutie obvodného lesného úradu, ktorým bola poverená výkonom práva poľovníctva spoločnosť FILAGRO plus, spol. s r. o. podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb., ktorá predložila na schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva na výmere 1690,40 ha a na ostatnej časti poľovného revíru Obvodný lesný úrad v Lučenci podľa § 14 ods. 5 zákona zabezpečil právo poľovníctva prostredníctvom spoločnosti FILAGRO plus, spol. s r. o.

Súd k námietkam žalobcov, že v rozhodnutí Obvodného lesného úradu nie sú schválené zmluvy o prenájme výkonu práva poľovníctva určité; nie sú označené LV na ktorých sú pozemky tvoriace predmet zmlúv zapísané; či pozemky na ktorých sa výkon práva vzťahuje sú súčasťou PR č. 35 Čamovce; či vôbec prenajímateľ je vlastníkom výmery poľovných pozemkov uvádzanej v zmluve; vlastníkov poľovného pozemku mal byť priradený poľovný pozemok označený parcelným číslom, číslom LV na ktorom je zapísaný, katastrálnym územím; či vo všetkých schválených zmluvách subjekty na strane prenajímateľov boli skutočne ku dňa vydania rozhodnutia o schválení zmlúv vlastníkami poľovných pozemkov vo výmerách uvedených v zmluvách je nepreskúmateľné; údaje o spoluvlastníckych podieloch vlastníkov poľovného revíru, identifikované v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru sú záväzné a nemenné, uviedol, že s týmito sa nestotožňuje.

Súd uviedol, že predmetom schválených nájomných zmlúv je výkon práva poľovníctva v poľovnom revíre (teda nie pozemky), a preto je postačujúce ak je predmet zmluvy vymedzený tak, že prenajímateľ prenájma nájomcovi výkon práva poľovníctva v poľovnom revíre, ak zároveň nájomná zmluva odkazuje na číslo rozhodnutia, ktorým bol poľovný revír uznaný. Rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2005/00132 zo dňa 05.10.2005 v spojení s rozhodnutím Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 1126/2007, 1127/2007, 1128/2007 zo dňa 13.08.2007 o uznaní spoločného PR č. 35 pod názvom Čamovce je konštitutívne, tzn. rozhodnutie je právna skutočnosť, ktorá vytvorila špecifický predmet nájmu v zmysle § 5 zákona č. 23/1962 Zb., s ktorým zákon výlučne spája výkon práva poľovníctva. Identita a určitosť tohto práva sa potom odvíja od rozhodnutia o uznaní poľovného revíru. Ak sa toto právo prenájma stačí na určitosť právneho úkonu označiť predmet nájmu, ktorým je výkon práva poľovníctva v poľovnom revíre, vrátane identifikácie tohto revíru označením správneho rozhodnutia. V tomto rozhodnutí sú identifikovaní vlastníci (spoluvlastníci) poľovného revíru vrátane ich spoluvlastníckeho podielu na poľovnom revíre. Keďže ide o konštitutívne rozhodnutie tieto údaje sú záväzné. Takto označený predmet nájmu je dostatočne určitý, pretože je zrejmé, čoho sa prejavená vôľa účastníkov zmluvy týka (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/181/2010 zo dňa 08.10.2010).

Súd k námietke žalobcov, že zo súpisu výmer pozemkov priložených v spise k nájomnej zmluve medzi FILAGRO plus, spol. s r. o. a SPF (prílohy podľa k. ú. označené ako Pozemky neznámych vlastníkov v správe SPF, pozemky neznámych vlastníkov SPF v nájomnej zmluve revír), je zrejmé, že SPF už ani podľa výmer nemohol pri rozhodovaní o prenajatí výkonu práva poľovníctva disponovať hlasmi zodpovedajúcimi výmere 1074,29 ha, ale len cca 440 ha a v čase podpisovania a schvaľovania zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva disponoval SPF iba cca 221,85 ha a značná časť nepatrí do poľovného revíru, uviedol, že podľa jeho názoru je táto právne neopodstatnená.

Súd uviedol, že tieto námietky si mali žalobcovia uplatniť v konaní pred Obvodným lesným úradom v Lučenci, resp. počas odvolacieho konania pre Krajským lesným úradom v Banskej Bystrici pri rozhodovaní o uznaní spoločného poľovného revíru č. 35 Čamovce.

Súd k námietke žalobcov týkajúcej sa Pozemkového spoločenstva Lesné a pasienkové pozemkové spoločenstvo vrchných gazdov Čamovce uviedol, že zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva je zmluva, na ktorú sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka s tým, že osobitný zákon, t. j. zákon č. 23/1962 Zb. vyžaduje, aby bola urobená v písomnej forme na čas 10 rokov (§ 16 ods. 1), uzavreli ju subjekty označené v § 14 ods. 1, 3, t. j. vlastníci poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír (vlastník poľovného revíru) alebo vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru (vlastníci spoločného poľovného revíru) a poľovnícke združenie alebo iná právnická alebo fyzická osoba, pre ktorú platí primerane § 4. Práve tieto náležitosti zmluvy je oprávnený pri jej schvaľovaní správny orgán zisťovať, teda štátny orgán, ktorému je zákonom zverená pôsobnosť na úseku poľovníctva, môže zmluvu posudzovať len z hľadiska dodržania právnych predpisov upravujúcich oblasť poľovníctva. Pri posudzovaní, či zmluvu na strane prenajímateľov uzavreli na to oprávnené osoby postačí, keď správny orgán porovnaním zmluvy s rozhodnutím o uznaní poľovného revíru zistí, či na strane prenajímateľov sú vlastníci poľovných pozemkov uvedených v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru. Správne orgánu pri schvaľovaní zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva nie je možné ani prostredníctvom ustanovení správneho poriadku imputovať oprávnenie, resp. povinnosť skúmať, či zmluvy skutočne podpísali vlastníci pozemkov alebo osoby oprávnené za nich konať. Ak by sa od správneho orgánu požadovalo takéto zisťovanie stavu vecí, znamenalo by to požadovať od neho posúdenie platnosti zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, čo z jeho oprávnenia schvaľovať zmluvu podľa § 16 zákona č. 23/1962 Zb. nevyplýva.

S námietkou žalobcov, že spoločnosť FILAGRO, spol. s r. o. uzavrela zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva skôr ako mala v obchodnom registri zapísaný predmet činnosti výkon práva poľovníctva, sa súd nestotožnil, pretože až uzavretím týchto zmlúv je splnená podmienka pre zapísanie výkonu práva poľovníctva v obchodnom registri.

Súd sa však nemohol stotožniť s tvrdením žalovaného, že Pozemkové spoločenstvo Lesné a pasienkové spoločenstvo vrchných gazdov Čamovce je v registri pozemkových spoločenstiev vedenom Okresným lesným úradom v Lučenci v súlade s ustanovením § 27 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z. z. registrované ako pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou podľa § 11 zákona č. 181/1995 Z. z. Výkonným orgánom pozemkového spoločenstva je v súlade s ustanovením § 20 zákona č. 181/1995 Z. z. výbor, za ktorý koná navonok predseda spoločenstva, nakoľko ustanovenie § 20 má v odseku 3 zákona č. 181/1995 Z. z. aj vetu tretiu, ktorá znie: „Ak je na právny úkon, ktorý robí výbor, predpísaná písomná forma, je potrebný podpis aspoň dvoch členov výboru.“ Súd však ešte zdôraznil, že z predloženého administratívneho spisu žalovaným nie je možné preveriť, či toto spoločenstvo je registrované v registri pozemkových spoločenstiev, pretože o tom v spise nie je dôkaz. To však nič nemení na skutočnosti, že nie je povinnosťou správneho orgánu pri schvaľovaní zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva skúmať preukázanie oprávnenia konať za právnickú osobu, t. j. kto je oprávnený podpisovať zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva.

Podľa názoru súdu v danej veci žalované správne orgány nepostupovali v konaní v súlade s ustanoveniami správneho poriadku. Základné pravidlá správneho konania, a teda aj konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania sú upravené v ustanovení § 3 správneho poriadku a správne orgány sú povinné v konaní postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, sú povinné chrániť tak záujmy štátu a spoločnosti, ako aj účastníkov konania. V konaní postupujú v úzkej súčinnosti s účastníkmi tak, aby títo mohli účinne obhajovať svoje práva a záujmy, najmä vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady na rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania (§ 32 ods. 1 správneho poriadku). Podľa ust. § 33 správneho poriadku má účastník konania právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie, klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke. Správny orgán je povinný dať účastníkovi konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Súd konštatoval, že žalovaný tak nepostupoval (čo vyplýva z administratívneho spisu), pretože potom, čo obdržal dňa 18.02.2014 rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/288/2012-109 zo dňa 04.02.2014, následne vydal napadnuté rozhodnutie, čím porušil práva žalobcov, ktoré im vyplývajú z ustanovení správneho poriadku, a to § 3 ods. 2, § 32 a § 33.

Súd k námietke žalobcov, že na rozhodovaní sa podieľal vylúčený pracovník správneho orgánu V., a to dokonca ako predseda rozkladovej komisie, ktorá sa mala konať dňa 19.03.2014 (ako dôkaz tohto tvrdenia predložili súdu fotokópiu prezenčnej listiny zo dňa 19.03.2014 - č. l. 119 súdneho spisu, fotokópiu Zápisnice z rokovania osobitnej komisie zo dňa 19.03.2014 - č. l. 118 súdneho spisu), a to aj napriek tomu, že V. zastupoval v uvedenej veci v konaní o uznaní PR č. 35 Čamovce a v konaní o rozklade proti rozhodnutiu Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 3930/2006-720/260 zo dňa 15.12.2006 protistranu žalobcov W., a to aj napriek tomu, že o dôvodoch vylúčenia V. informoval žalobcu v 2. rade minister v liste zo dňa 26.06.2012, uviedol, že túto skutočnosť, že bol predsedom rozkladovej komisie, ktorá zasadala dňa 19.03.2014 nemôže preveriť, pretože sa v administratívnom spise táto zápisnica nenachádza, preto nie je možné zistiť, či na rozhodovaní sa zúčastnila zaujatá osoba.

Žalobcovia v žalobe namietali, že Obvodný lesný úrad v Lučenci vo výrokovej časti rozhodnutia zabezpečil výkon práva poľovníctva na ostatné časti PR č. 35 Čamovce prostredníctvom FILAGRO podľa § 14 ods. 5 zákona č. 23/1962 Zb., je v hrubom rozpore s týmto zákonom, pretože predmetné ustanovenie neumožňuje výkon práva poľovníctva na časť poľovného revíru, v predmetnom konaní toto hmotnoprávne ustanovenie Obvodný lesný úrad v Lučenci nemohol použiť, keďže neboli splnené podmienky na jeho použitie. Vlastníci spoločného poľovného revíru si do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia o uznaní poľovného revíru ustanovili poľovného hospodára (§ 15) a predložili zmluvy podľa § 16 zákona, čo vyplýva zo spisového materiálu.

Krajský súd poukázal na rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 29.07.2011, ktorý túto skutočnosť na strane 4 rozhodnutia konštatuje, že „vlastníci spoločného poľovného revíru si do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia o uznaní poľovného revíru ustanovili poľovného hospodára (§ 15) a predložili zmluvy podľa § 16 zákona“.

Poukázal na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 04.04.2014 sa touto skutočnosťou vôbec nezaoberalo, napriek tomu, že to žalobcovia uvádzali ako dôvod na zrušenie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní. V prípade, že si vlastníci spoločného poľovného revíru ustanovili poľovného hospodára a predložili zmluvy podľa § 16 zákona č. 23/1962 Zb., tak potom je rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 zo dňa 07.12.2007 a rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 zo dňa 25.04.2008, ktorým boli schválené nájomné zmluvy na postúpenie výkonu práva poľovníctva v uznanom PR č. 35 Čamovce pre spoločnosť FILAGRO, spol. s r. o., v rozpore so zákonom č. 23/1962 Zb.

Prvostupňový súd uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného vo veci opätovne rozhodnúť v intenciách tohto zrušujúceho rozsudku súdu a vydať rozhodnutie v súlade s § 59 správneho poriadku v naznačenom smere.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi v 1. rade priznal náhradu súdneho poplatku vo výške 70,- € a náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (1/ prevzatie právneho zastúpenia, 2/ podanie vo veci samej, 3/ účasť na pojednávaní dňa 28.07.2015) 2x 134,- €, 1x 139,83 €; paušál 2x 8,04 €, 1x 8,39 € vyúčtované v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z., čo spolu predstavuje 432,30 €, ktoré uhradí žalovaný tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

II.

A) Odvolanie žalovaného

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že správny orgán - Obvodnému lesnému úradu v Lučenci pri rozhodovaní o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v uznanom spoločnom poľovnom revíri nahliadnutím do registra pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou, ktorý viedol v čase rozhodovania podľa zákona č. 181/1995 Z. z., pre splnenie podmienok pre schválenie zmluvy postačuje, preveriť v tom registri, kto je členom pozemkového spoločenstva, a kto je za toto spoločenstvo oprávnený konať a v akom rozsahu.

K názoru krajského súdu, že podľa ust. § 33 správneho poriadku má účastník konania právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie, klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a správny orgán je povinný dať účastníkom konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, žalovaný uviedol, že žalobca v 2. rade sa dostavil na ministerstvo, nahliadol do spisu, konkrétne aj 02.03.2012, správny orgán mu zo spisu urobil fotokópie dokladov, o ktoré žalobca správny orgán požiadal. Žalovaný bol preto toho názoru, že žalobca v 2. rade bol žalovaným s podkladmi pre rozhodnutie oboznámený.

Pokiaľ súd na strane 19 rozsudku uviedol, citácia: „Súd poukazuje na rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 29.07.2011, ktorý túto skutočnosť na strane 4 rozhodnutia konštatuje, že „vlastníci spoločného poľovného revíru si do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia o uznaní poľovného revíru ustanovili poľovného hospodára (§ 15) a predložili zmluvy podľa § 16 zákona“, podľa názoru žalovaného ide o nedorozumenie, lebo citácia ust. § 15 zák. č. 23/1962 Zb. o poľovníctve dávala povinnosť ustanoviť kvalifikovaného poľovného hospodára nie vlastníkom spoločného poľovného revíru, ale jeho užívateľovi do 1 mesiaca od uzatvorenia zmluvy.

K dôvodu, uvedenému v napadnutom rozsudku, že rokovania osobitnej komisie konanej 19.03.2014 sa zúčastnil aj jej predseda, V., žalovaný uviedol, že osobitná komisia na svojom zasadnutí konanom 19.03.2014 prerokovala rozklad spoločnosti FILAGRO plus. s r. o., Lučenec po rozsudku Krajského súdu v Bratislave 5S/288/2012-109 zo 04.02.2014, ktorým súd zrušil rozhodnutie ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka č. 1268/2012-420 z 11.09.2012 podľa ust. § 250j ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že súdu nebol v konaní predložený administratívny spis. Z dôvodu že osobitná komisia nie je správnym orgánom, táto je len poradným orgánom vedúceho ústredného orgánu štátnej správy, nebol daný dôvod na vylúčenie jej predsedu z prejednávanej veci.

Ďalej žalovaný uviedol, že podľa § 61 ods. 2 správneho poriadku o rozklade rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie, ktorý len napomáha ministrovi k jeho rozhodnutiu o rozklade. Osobitná komisia ustanovená ministrom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka sa skladala zo 7 členov, z ktorých 4 členovia nie sú zamestnancami ministerstva, a je irelevantné či pri prejednávaní tohto rozkladu bol aj jej predseda, V.. Žalobca v 2. rade dobre vedel, že predsedom osobitnej komisie ministerstva bol V. V. B., mal zákonnú možnosť podľa § 10 správneho poriadku oznámiť správny orgán skutočnosti nasvedčujúce vylúčenie zamestnanca správneho orgánu, a túto zákonom mu danú možnosť nevyužil.

Podľa právneho názoru žalovaného v konaní správneho orgánu nedošlo k porušeniu hmotnoprávneho predpisu, a súdom uvedené procesné ustanovenia žalovaného nie sú v takom rozsahu, aby vady konania pred správnym orgánom boli spôsobilé dosiahnuť zmenu napadnutého rozhodnutia a mali vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov mal žalovaný za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave 5S/120/2014-168 z 28.07.2015 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

B) Odvolanie žalobcov 1/ a 2/

Proti tomuto rozsudku zároveň podali odvolanie žalobcovia, a to z dôvodov, že podľa ust. § 205 ods. 2

O.s.p., písm.:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., nakoľko účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.) a zároveň súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.),
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok neprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobcovia uviedli, že z napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, že údaje o vlastníkoch a ich spoluvlastníckych podieloch na poľovnom revíri vyplývajú z konštitutívneho rozhodnutia o uznaní poľovného revíru a sú nemenné. K námietkam navrhovateľov, že SPF nemohol pri rozhodovaní o prenajatí výkonu práva poľovníctva disponovať hlasmi zodpovedajúcimi výmere 1074,29 ha, ale len cca 440 ha, a v čase podpisovania zmlúv iba 221,85 ha, súd uviedol, že ako navrhovatelia si túto námietku mali uplatniť v konaní o uznanie poľovného revíru (akoby tu už priestor na uvedené preskúmanie nebol).

S týmto sa žalobcovia nestotožnili a uviedli, že riadne a dostatočné odôvodnené rozhodnutie správneho orgánu je základom pre naplnenie požiadavky preskúmateľnosti rozhodnutia konajúceho správneho orgánu. O výkone práva poľovníctva v súlade s ust. § 14 ods. 1, 2 zákona č. 23/1962 Zb. rozhodujú vlastníci poľovného revíru, pričom v súlade s ust. § 139 OZ je potrebné dosiahnuť kvalifikovaný súhlas väčšiny počítanej podľa veľkosti výmery poľovných pozemkov nachádzajúcich sa v poľovnom revíri. Ak medzi rozhodnutím o uznaní poľovného revíru a schvaľovaním zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva uplynie určitá doba (čo je aj tento prípad), resp. ak existujú pochybnosti ohľadne „váhy hlasov“ jednotlivých vlastníkov v poľovnom revíri, sledujúc zásadu materiálnej pravdy, je dôležité, aby sa správny orgán nespoliehal len na výmery poľovných pozemkov uvádzané v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru. V takomto prípade je potrebné, aby správny orgán vlastnícke vzťahy preskúmal nanovo tak, aby rozhodnutie o schválení zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva zodpovedalo vôli skutočnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri počítanej k rozhodnému dňu, ktorým je deň vydania takéhoto rozhodnutia. Inak je takéto rozhodnutie v rozpore s hmotným právom, a to konkrétne s ust. § 14 ods. 1, 2, § 16 zákona č. 23/1962 Zb. To sa týka nielen rozhodnutia vydaného Obvodným lesným úradom v Lučenci č. 2007/00207 zo dňa 07.12.2007, ale osobitne aj odvolacieho správneho konania a rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 zo dňa 25.04.2008. Uvedené vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu SR. Prvostupňový súd však vo svojom rozhodnutí podľa žalobcov nesprávne uviedol, že treba vychádzať iba z výmery uvedenej v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru a netreba skúmať nanovo vlastnícke vzťahy.

Prvostupňový súd opomenul ďalej, že v rámci správneho konania je taktiež potrebné skúmať, ktorých vlastníkov pri výkone práva poľovníctva skutočne zo zákona zastupoval Slovenský pozemkový fond, inak nie je možné spravodlivo preskúmať žalovaným tvrdený súhlas kvalifikovanej väčšiny potrebnej pre rozhodnutie o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva. V rámci takéhoto zisťovania skutkového stavu nie je možné ani ignorovať aktivitu a uplatnenie práv u tých vlastníkov, ktorí si svoje práva podľa zákona č. 23/1962 Zb. uplatnili, napr. predložením na schválenie iných zmlúv týkajúcich sa užívania totožného poľovného revíru č. 35 Čamovce (uzatvorené napr. s PZ Belina-Čamovce). Osobitne je potrebné taktiež skúmať a ustáliť v uvedenom poľovnom revíri skutočnú výmeru poľovných pozemkov, ktorá prináleží Slovenskému pozemkovému fondu, či už ako vlastníkovi, resp. správcovi poľovných pozemkov, a to samostatne aj v konaní o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva.

Zo spisového materiálu nemožno vôbec zistiť, či vo všetkých schválených zmluvách subjekty na strane prenajímateľov boli skutočne ku dňu vydania rozhodnutia o schválení zmlúv vlastníkami poľovných pozemkov vo výmerách, uvedených v zmluvách, a teda, či mali vôbec právo, v rozsahu uvedenom v zmluve, rozhodovať o výkone práva poľovníctva s poukazom na znenie § 14 ods. 1 a ods. 2 zákona o poľovníctve. V tejto časti je predmetné rozhodnutie nepreskúmateľné.

Z výrokovej časti rozhodnutia, ako aj zo spisového materiálu nie je zrejmé, koho v predmetnom konaní o schválení nájomných zmlúv zastupoval Slovenský pozemkový fond Bratislava. V nájomnej zmluve, ktorá je súčasťou spisového materiálu, sa uvádza, že SPF podpísal nájomnú zmluvu, cit.: „Predmetom a účelom nájomnej zmluvy je nájom výkonu práva poľovníctva k poľovným pozemkom - poľnohospodárskej a lesnej pôde vo vlastníctve a správe SR, v správe SPF a pozemky neznámych vlastníkov a vlastníkov, ktorí svoje práva v zmysle zákona NR SR č. 97/1993 Z. z. neuplatnili za vlastníkov“. Zo samotnej zmluvy, ako aj z výrokovej časti rozhodnutia nie je zrejmé, ktoré pozemky a v akej výmere vlastní Slovenská republika, ktorých vlastníkov s neznámym pobytom a na akú výmeru SPF zastupuje a ktorí vlastníci a na akú výmeru si svoje práva v konaní podľa zákona neuplatnili. Žalobcovia taktiež uviedli, že SPF uzatvoril zmluvu za vlastníkov, ktorí si svoje práva podľa tohto zákona neuplatnili v čase, keď vo veci schválenia predmetnej zmluvy neprebiehala správne konanie, a teda nie je možné zistiť, ako sa o tom, ktorí si svoje práva v konaní neuplatnili, SPF dozvedel.

Súd uviedol, že správny orgán nie je oprávnený preskúmať oprávnenie osôb konať za Lesné a pasienkové pozemkové spoločenstvo vrchných gazdov Čamovce. Okruh osôb oprávnených konať za pozemkové spoločenstvo pritom vyplýva priamo z registra, ktorý vedie príslušný okresný úrad, pozemkový a lesný odbor (predtým obvodný lesný úrad).

Pokiaľ krajský súd uviedol, že v prvostupňovom rozhodnutí Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 1299/2010-100 zo dňa 29.07.2011 bolo konštatované, že vlastníci spoločného poľovného revíru si do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia o uznaní revíru ustanovili poľovného hospodára (podľa § 15) a predložili zmluvy (podľa § 16) a žalovaný správny orgán sa touto skutočnosťou nezaoberal a zároveň, ak je to pravda, tak rozhodnutia o schválení zmlúv pre FILAGRO (OLÚ a KLÚ) sú v rozpore so zákonom o poľovníctve, žalobcovia doplnili, že v prípade ak sú správne orgánu predložené na schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva a tieto sú schvaľované postupom podľa § 16 zákona č. 23/1962 Zb. je vylúčené a v hrubom rozpore s hmotným právom, aby správny orgán súčasne zabezpečoval výkon práva poľovníctva podľa § 14 ods. 5 zákona č. 23/1962 Zb. a to navyše iba na časti poľovného revíru. Zákon č. 23/1962 Zb. neumožňuje v takomto prípade zabezpečiť výkon práva poľovníctva zo strany lesného úradu, nakoľko neboli na to splnené podmienky.

Žalobcovia zdôraznili, že v napadnutom rozsudku sa prvostupňový súd vôbec nevyporiadal s nesprávnym a nezákonným postojom a argumentáciou v napadnutom rozhodnutí žalovaného k rozhodnutiam Okresného súdu Lučenec a Krajského súdu Banská Bystrica, čo žalobcovia v žalobe rovnako napadli. Čo sa týka poukazu na rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, žalobcovia zdôraznili, že rozhodnutie Okresného súdu v Lučenci č. k. 5C/168/08-72 zo dňa 20.04.2009 a ani rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/171/2009-94 zo dňa 16.09.2009, nemôže tvoriť žiadnu prekážku, ktorá by bránila vyhovneniu podnetu účastníkov v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, vedenom v súlade s § 65 správneho poriadku, nakoľko súdy sa vecou podrobne nezaoberali a ani sa zaoberať skutočne, pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, zo zákona nemohli. Ani podanie žaloby na súd o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa § 247 a nasl. O.s.p., či už ohľadne uznania poľovného revíru, alebo schválenia zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri, nie je podľa žalobcov nevyhnutnou podmienkou pre konanie o preskúmanie právoplatných rozhodnutí správneho orgánu podľa § 65 a nasl. správneho poriadku.

Žalobcovia sa nestotožnili ani s argumentáciou Krajského súdu v Bratislave ohľadne nezapísaného predmetu činnosti výkonu práva poľovníctva u spoločnosti FILAGRO plus, s r. o. Žalovaný správny orgán sa doteraz nevysporiadal so zásadnými argumentmi žalobcov, a to s tvrdením, že nájomca FILAGRO plus, s r. o., v čase keď uzatváral napádanú Zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva so Slovenským pozemkovým fondom č. 55483074 (viď. podpis na zmluve za FILAGRO plus, s r. o. zo dňa 22.08.2007), nemal v predmete podnikateľskej činnosti zapísanú činnosť: výkon práva poľovníctva, teda nájomca nespĺňal zákonné hmotnoprávne podmienky na uzatvorenie takejto zmluvy. Túto činnosť

má, podľa v konaní predloženého úplného výpisu z Obchodného registra, zapísanú až odo dňa 29.07.2008, aj to podľa názoru žalobcov v hrubom rozpore so zákonom. Predmet činnosti: výkon práva poľovníctva bol zapísaný v prospech FILAGRO plus, s r. o., na základe Čestného prehlásenia konateľa FILAGRO plus, s r. o. zo dňa 27.08.2007 (viď. taktiež v spise) o tom, že spoločnosť FILAGRO plus, s r. o. sa stala na základe zmluvy o predaji podniku právnym nástupcom obchodnej spoločnosti FILAGRO, s r. o., a to aj na účely výkonu práva poľovníctva č. j.: E/2000/00149 vydanú OLÚ v Lučenci. Takéto prehlásenie je v rozpore so zákonom. Zmluvou o predaji podniku na nadobúdateľa prechádzajú práva a záväzky súkromnoprávnej povahy spojené s podnikaním. Výkon práva poľovníctva nie je podnikaním, zároveň oprávnenie na výkon práva poľovníctva vzniká na základe predpisov verejného práva, a teda až schválením zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva (resp. jej zmeny) obvodným, resp. krajským lesným úradom v osobitnom správnom konaní. Oprávnenie vykonávať právo poľovníctva neprechádza spolu s uzatvorením zmluvy o predaji podniku. Takýto záver vyplýva aj z ust. § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb., kde na všetky zmeny zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva je potrebné osobitné rozhodnutie obvodného lesného úradu. Čestné prehlásenie konateľa FILAGRO plus, s r. o. zo dňa 27.08.2007 nemá preto žiadny právny význam. Rovnako potvrdenie Obvodného lesného úradu z 27.08.2007 (viď. v spise) o tom, že zmluvy uzatvorené FILAGROM, s r. o. plní FILAGRO plus, s r. o., je nezákonné a nulité. Je otázne, kto takéto nezákonné a nulité potvrdenie na účely dokladovania zmeny v Obchodnom registri vôbec podpísal?

Prvostupňový Krajský súd v Bratislave sa vôbec nevyporiadal s rozsiahlymi návrhmi na vykonanie dokazovania žalobcov v 1. a 2. rade (v prílohách označené ako 1 až 20), ktoré žalobcovia predložili.

Okrem iného, dňa 07.04.2014 (pondelok) žalobcovia podali osobne žalovanému návrh na doplnenie dokazovania s ďalšími dôkazmi. Dňa 22.04.2014 bolo právnenému zástupcovi žalobcov doručené napádané rozhodnutie žalovaného z ktorého vyplýva, že malo byť vydané tesne pred doručením uvedeného návrhu žalobcov zo dňa 07.04.2014, a to ešte dňa 04.04.2014 (piatok). Pri následnom nahliadnutí do spisu žalovaného dňa 28.04.2014 žalobca v 2. rade zistil, že v spise sa nachádza aj zápisnica z rozkladovej komisie, ktorá sa mala konať ešte dňa 19.03.2014, podpísaná predsedom V. (rozsah a závery komisie na tri riadky textu). Žalobcovia aj tu podali návrh na vykonanie dokazovania za účelom súdneho prieskumu - Návrh žalobcov na doplnenie dokazovania podaný žalovanému osobne dňa 07.04.2014, Zápisnica z rozkladovej komisie žalovaného zo dňa 19.03.2014 vrátane prezenčky - žiadali žalobcovia prostredníctvom súdu vyžiadať od žalovaného knihu dochádzky a potvrdenia z elektronickej vrátnice Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR o prítomnosti/nepřítomnosti V. na pracovisku dňa 19.03.2014 a ministra v piatok dňa 04.04.2014. Súd sa ani s týmto návrhom nevyporiadal a stroho uviedol, že zápisnica chýba.

Prvostupňový Krajský súd Bratislava sa ďalej nevyporiadal so zásadnou námietkou žalobcov, že žalovaný správny orgán v rozpore s § 3 správneho poriadku nedbal na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, kde v podobnom súvisiacom konaní - ukončenom právoplatným rozhodnutím OLÚ v Lučenci č. 2007/00196 zo dňa 07.12.2007 nebolo vyhovené žiadosti PZ Belína - Čamovce o schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva (v tom istom PR č. 35 Čamovce), ktoré rozhodnutie bolo odôvodnené práve aj tým, že z predložených nájomných zmlúv malo byť jasné, ktoré osoby, ktorým bolo priznané právo poľovníctva splnomocnenec zastupuje. V prípade súvisiaceho rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 z 07.12.2007, v znení rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 zo dňa 25.04.2008 už správny orgán nepovažoval za potrebné, aby v nájomnej zmluve uzatvorenej zo strany SPF 10.10.2007 a nájomcom FILAGRO plus, s r. o. dňa 22.08.2007 bolo jasné, za ktorých neznámych vlastníkov koná SPF.

Žalobcovia uviedli, že vzhľadom na skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/120/2014-168 zo dňa 28.07.2015, nepodáva jednoznačný postoj, resp. z dôvodu, že v hore namietaných veciach možno postoj prvostupňového súdu zároveň dokonca považovať za nezákonný a nesprávny - vzhľadom na žalobcami uvádzané zásadné zákonné rozpory; nakoľko nestanovuje pre žalovaného - Ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (jeho rozhodnutie č.

2691/2014-420 zo dňa 04.04.2014), jednoznačný záväzný právny názor, tak aby nevníklo reálne riziko, že v ďalšom konaní sa len odstránia a napravia niektoré pochybenia a v konečnom dôsledku, po odstránení súdom vytýkaných iba niektorých nedostatkov a pochybení, dôjde opätovne k schváleniu predložených zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva. Žalobcovia vyslovili preto vážnu obavu, že z dôvodu chýbajúceho jednoznačného právneho názoru Krajského súdu v Bratislave k všetkým veciam, ktoré uviedli, po odstránení vytýkaných nedostatkov, by mohlo opätovne v ďalšom správnom konaní dôjsť k nezákonnému rozhodnutiu o schválení nájomných zmlúv.

Na základe uvedených skutočností žalobcovia navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/120/2014-168 zo dňa 28.07.2015, po vykonaní navrhovaného dokazovania, podľa § 250ja, § 220 O.s.p. zmenil, a to tak, že rozhodnutie ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zo dňa 04.04.2014, č. 2691//2014-420, ktorým vyhovel podanému rozkladu a zrušil rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 1299/2010-100 zo dňa 29.07.2011, zruší podľa § 250j ods. 2 písm. a), b), c), d), e) O.s.p. a vráti vec žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie.

Zároveň žalobcovia navrhli, aby odvolací súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť im trovy tohto konania na účet právneho zástupcu žalobcov tak, ako bude uvedené v rozsudku.

IV.

Vyjadrenia žalobcov a žalovaného k odvolaniam

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov sa nestotožnil s názorom, že Krajský súd v Bratislave opomenul, že v rámci správneho konania je taktiež potrebné skúmať, ktorých vlastníkov pri výkone práva poľovníctva skutočne zo zákona zastupoval Slovenský pozemkový fond, a osobitne je potrebné taktiež skúmať a ustáliť v uvedenom poľovnom revíri skutočnú výmeru poľovných pozemkov, ktoré prináleží Slovenskému pozemkovému fondu, či už ako vlastníkovi, resp. správcovi poľovných pozemkov, a to samostatne aj v konaní o schválení zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva, lebo inak nie je možné spravodlivo preskúmať žalovaným tvrdený súhlas kvalifikovanej väčšiny potrebnej pre rozhodnutie o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva.

V súvislosti s namietanou neurčitosťou predmetu schválenej nájomnej zmluvy poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozsudku sp. zn. 3Sžo/181/2010 zo dňa 08.10.2010.

Žalovaný mal za to, že krajský súd správne uviedol v rozsudku, že predmetom konania správneho orgánu bolo schvaľovanie nájomných zmlúv na výkon práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíre, a preto je postačujúce, ak je predmet zmluvy vymedzený, že prenajímateľ prenajíma nájomcovi výkon práva poľovníctva v poľovnom revíre, ak nájomná zmluva odkazuje na číslo rozhodnutia, ktorým bol poľovný revír uznaný.

Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že sa nestotožňujú s nedôvodným odvolaním žalovaného, v celom rozsahu sa pridŕžavajú skutkových a právnych tvrdení, ktoré boli z ich strany v konaní od začiatku prezentované. Zároveň trvali na podanom odvolaní a navrhli, aby odvolací Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/120/2014-168 zo dňa 28.07.2015, po vykonaní navrhovaného dokazovania podľa § 250ja, § 220 O.s.p. zmenil, a to tak, že rozhodnutie ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zo dňa 04.04.2014, č. 2691/2014-420 zruší podľa § 250j ods. 2 písm. a), b), c), d), e) O.s.p. a vráti vec žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie, alternatívne, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/120/2014-168 zo dňa 28.07.2015, po vykonaní navrhovaného dokazovania, podľa § 250ja, § 221 ods. 1 písm. h), f) O.s.p. zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K jednotlivým tvrdeniam žalovaného uviedli, že sa nestotožňujú s tvrdením, že správny orgán pri schvaľovaní zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva nie je povinný skúmať preukázanie oprávnenia konať za právnickú osobu, pozemkové spoločenstvo. Práve naopak, príslušný správny orgán, nie je len púhe registračné miesto, oprávnenie konať v mene pozemkového spoločenstva bol povinný skúmať na základe zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, o to viac, že tento správny orgán je príslušný aj za vedenie registra pozemkových spoločenstiev, do ktorého vykonáva zápisy údajov týkajúcich sa pozemkových spoločenstiev, vrátane osôb oprávnených konať za pozemkové spoločenstvo. Je nesporné, že zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva sa vyhotovuje v písomnej forme, a preto bolo navyše nevyhnutné, aby ju v súlade s cit. zákonom, za pozemkové spoločenstvo, uzavreli príslušné orgány pozem. spol. a podpísali aspoň dvaja členovia výboru (§ 20 ods. 3 cit. zákona).

Žalobcovia, tak ako to vyplýva z ich podaní nachádzajúcich sa v súdnom a správnom spise mali za to, že v konaní boli zo strany žalovaného porušené ich práva ako účastníkov konania, kde sa žalovaný správny orgán zákonne nevysporiadal s ich návrhmi na vykonanie dokazovania a predloženými dôkazmi, ako aj so všetkými ich zásadnými tvrdeniami, nepostupoval v konaní v úzkej súčinnosti so žalobcami, pred vydaním rozhodnutia im nedal možnosť sa vyjadriť k podkladom svojho rozhodnutia. Žalobcovia zaslali žalovanému správne orgánu niekoľko podaní, kde poukazovali na nezákonný postup žalovaného správneho orgánu, no týmito podaniami sa žalovaný správny orgán v konaní dostatočne nezaoberal.

Žalobcovia opätovne zopakovali svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní, týkajúcu sa ich návrhov na doplnenie dokazovania, ktorá nebola súdom prvého stupňa akceptovaná.

Žalobcovia sa nestotožnili s tvrdením žalovaného, že v konaní správneho orgánu nedošlo k porušeniu hmotnoprávneho predpisu. Práve naopak, v konaní správneho orgánu došlo nielen k procesnoprávnym pochybeniam, ale predovšetkým k porušeniu hmotnoprávnych predpisov, na ktorých porušení žalobcovia poukazovali od samého začiatku v žalobe, ako aj v každom svojom podaní.

Rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 z 07.12.2007, v znení rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 zo dňa 25.04.2008 o schválení zmlúv o prenájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Čamovce č. 35 nájomcovi FILAGRO plus, spol. s r. o. je v rozpore s hmotným právom, pretože nezodpovedá rozhodnutiu potrebnej nadpolovičnej „väčšiny“ vlastníkov poľovných pozemkov s poukazom aj na žalobcami predložené a navrhnuté dôkazy, ktoré svedčia o iných výmerách poľovných pozemkov (o iných vlastníckych podieloch na spoločnom poľovnom revíri) u jednotlivých vlastníkov a správcov, než ako je v zmluvách prezentované (najmä čo sa týka SPF, LESY Slovenskej republiky, a. s., u žalobcov). Zo spisového materiálu nemožno vôbec zistiť, či vo všetkých schválených zmluvách, subjekty na strane prenajímateľov, boli skutočne, ku dňu vydania rozhodnutia o schválení zmlúv, vlastníkmi poľovných pozemkov vo výmerách uvedených v zmluvách, a teda, či mali vôbec právo, v rozsahu uvedenom v zmluve, rozhodovať o výkone práva poľovníctva s poukazom na znenie § 14 ods.1 a odsek 2 zákona o poľovníctve. V tejto časti je predmetné rozhodnutie nepreskúmateľné.

Z výrokovej časti rozhodnutia, ako aj zo spisového materiálu nie je zrejmé, koho v predmetnom konaní o schválení nájomných zmlúv zastupoval Slovenský pozemkový fond Bratislava. Rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 z 07.12.2007, v znení rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 zo dňa 25.04.2008 o schválení zmlúv o prenájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Čamovce č. 35 je v rozpore s hmotným právom - § 14, § 16 zákona č. 23/1962 Zb. nakoľko, v prípade ak sú správne orgánu predložené na schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva a tieto sú schvaľované postupom podľa § 16 zákona č. 23/1962 Zb. je vylúčené a v rozpore s hmotným právom - zákonom o poľovníctve, aby správny orgán súčasne čiastočne zabezpečoval výkon práva poľovníctva podľa § 14 ods. 5 zákona č. 23/1962 Zb. Takýto právny názor prezentovaný v rozhodnutí Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 z 07.12.2007, v znení rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 zo dňa

25.04.2008 je nezákonný a nesprávny. Schválenie predložených zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva sa má vzťahovať na celý poľovný revír, nakoľko revír sa posudzuje ako spoločná vec. Postup podľa § 14 ods. 5 zákona sa použije iba ak neboli žiadne nájomné zmluvy na schválenie predložené, resp. ak vlastníci poľovných pozemkov neustanovia poľovného hospodára (viď. predložené Usmernenie Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 5342/2005-700 zo dňa 23.8.2005).

Zároveň k odvolaniu žalobcov podal vyjadrenie žalovaný zo dňa 15.12.2015 (podané 20.01.2016), ku ktorému žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3Sžo/181/2010 zo dňa 08.10.2010, na ktorý odkazuje žalovaný, sa zaoberá podstatnými obsahovými náležitosťami zmluvy o postúpení (nájme) výkonu práva poľovníctva. Je však potrebné si uvedomiť rozdiel medzi obsahom zmluvy a povinnosťou správneho orgánu preskúmať, či zmluvu v súlade s ust. § 14, § 16 vtedajšieho zákona č. 23/1962 Zb. uzatvorili vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru (vlastníci spoločného poľovného revíru) a či v súlade s ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o postúpení (nájme) výkonu práva poľovníctva, konkrétnej oprávnenej osobe (§ 14 ods. 3 zákona o poľovníctve), bolo rozhodnuté vlastníckmi spoločného poľovného revíru, ktorým prináleží (ktorí vlastnia) viac ako 50 % výmery poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru. Túto povinnosť si konajúci správny orgán nespĺnil, keď aktuálne vlastníctvo poľovných pozemkov vôbec neskúmal; pritom v čase schvaľovania zmlúv o postúpení (nájme) výkonu práva poľovníctva, od uznania poľovného revíru, ubehol určitý čas. Konajúci správny orgán (či už OLU Lučenec, alebo KLU v Banskej Bystrici a následne ani žalovaný) sa s touto skutočnosťou, napriek námietkam a návrhom zo strany žalobcov, vôbec nezaoberal. Na podporu tvrdení žalobcov k uvedenej otázke priložili napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/9/2007 zo dňa 17.04.2008, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/74/2009 zo dňa 09.03.2010. Najvyšší súd Slovenskej republiky, zaujal konštantný názor k skutočnosti, že konajúci správny orgán, pri schvaľovaní zmlúv o postúpení (nájme) výkonu práva poľovníctva podľa zákona č. 23/1962 Zb., nie je len púhe registračné miesto, ale má povinnosť skúmať aktuálne vlastnícke vzťahy vlastníkov poľovných pozemkov spoločného poľovného revíru, ktorí uzatvárajú ako prenajímatelia zmluvu o postúpení (nájme) výkonu práva poľovníctva v konkrétnom spoločnom poľovnom revíri.

Žalobcovia sa nestotožnili s nedôvodným odvolaním žalovaného, v celom rozsahu sa pridržali skutkových a právnych tvrdení, ktoré boli z ich strany v konaní od začiatku prezentované a trvali na podanom odvolaní v plnom rozsahu.

Zároveň si žalobcovia uplatnili trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní za nasledovné úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) zo dňa 01.10.2015 v sume 139,83 eur + RP 8,39 eur,
2. odvolanie (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) zo dňa 01.10.2015 v sume 139,83 eur + RP 8,39 eur,
3. vyjadrenie k odvolaniu žalovaného (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) zo dňa 17.03.2015 v sume 143,- eur + RP 8,58 eur,
4. stanovisko k vyjadreniu žalovaného (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) zo dňa 21.03.2015 v sume 143,- eur + RP 8,58 eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 599,60 eur + hotové výdavky [súdny poplatok za podané odvolanie (v zmysle ust. § 15 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] vo výške 70,- eur, čiže spolu trovy súdneho konania tvoria sumu 669,60 eur.

V zmysle uvedeného si žalobcovia prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu v odvolacom konaní uplatnili trovy súdneho konania v celkovej výške 669,60 eur, pričom žiadali, aby bol žalovaný zaviazaný na náhradu týchto trov v prospech žalobcov v 1. a 2. rade, a to na účet právneho zástupcu žalobcov v 1. a 2. rade, vedený v G. Z., a. s., č. účtu: XXX XXX XX XX/XXXX, IBAN: M., VS: XXXXXX.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov podaných odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolania prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné, aj keď čiastočne z iných dôvodov potvrdiť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Úlohou správneho súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je posudzovať, či rozhodnutie bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Úlohou prvostupňového súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 2691/2014-420 zo dňa 04.04.2014, ktorým na základe návrhu osobitnej komisie vyhovel rozkladu spoločnosti FILAGRO plus, spol. s r.o. a zrušil rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 1299/2010-100 z 29.7.2011.

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky ako prvostupňový správny orgán vo veci preskúmania rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 zo dňa 25.04.2008 mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 1 zákona, vydalo dňa 29.07.2011 rozhodnutie č. 1299/2010-100, ktorým bolo vyhovené rozkladu žalobcov a rozhodlo tak, že zmenilo rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/0014 z 25.04.2008 na základe § 59 ods. 2 správneho poriadku a rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 zo dňa 07.12.2007 zrušilo a vrátilo na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplynulo, že napadnuté rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 z 25.04.2008 bolo vydané v rozpore s ust. § 14 ods. 1, § 14 ods. 5 a 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. Ako dôvod uvádza, že v rozhodnutí Obvodného lesného úradu v Lučenci

nie sú schválené zmluvy určité a nie je z nich možné zistiť, na ktorých konkrétnych pozemkoch bol postúpený výkon práva poľovníctva, v spisovom materiáli nie sú označené ani len LV, na ktorých sú zapísané pozemky tvoriace predmet zmlúv. Predmet zmluvy by mal byť presne špecifikovaný, vlastníkovi poľovného pozemku by mal byť priradený poľovný pozemok, označený parcelným číslom, číslom LV, na ktorom je zapísaný s katastrálnym územím, v ktorom sa pozemok nachádza. Výrok rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Lučenci zmluvy vyšpecifikoval iba ich účastníkmi, ale nie dátumom ich uzavretia, čo robí výrok neurčitý a nejasný, čím došlo zo strany Obvodného lesného úradu v Lučenci k nerešpektovaniu ust. § 47 ods. 2 správneho poriadku, ako aj ust. § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. Taktiež nie je zrejmé koho v konaní o schválení nájomných zmlúv zastupoval Slovenský pozemkový fond, poukázal na nezrovnalosť pri podpisovaní zmluvy Lesným a pasienkovým spoločenstvom vrchných gazdov Čamovce. Obvodný lesný úrad v Lučenci vo výrokovej časti rozhodnutia zabezpečil výkon práva poľovníctva na ostatné časti PR Čamovce prostredníctvom FILAGRO plus, spol. s r. o. podľa § 14 ods. 5 zákona č. 23/1962 Zb., čo je v rozpore so zákonom.

Proti rozhodnutiu ministerstva bol dňa 18.08.2011 zo strany spoločnosti FILAGRO plus, spol. s r. o. podaný rozklad.

Rozhodnutím ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2012, č. 1268/2012-420, minister pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky vyhovel podanému rozkladu a rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 1299/2010-100 zo dňa 29.07.2011 zrušil.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/288/2012-109 zo dňa 04.02.2014 súd podľa § 250j ods. 3 O.s.p. žalobcami napadnuté rozhodnutie ministra č. 1268/2012-420 zo dňa 11.06.2012 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Súd zaviazal žalovaného opätovne vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie riadne, dostatočne a v súlade s požiadavkami preskúmateľnosti aj odôvodniť, a zároveň v novom rozhodnutí sa vysporiadať so všetkými námietkami žalobcov (N.), vznesenými proti napadnutému rozhodnutiu.

Po vrátení veci žalovanému na ďalšie konanie, žalovaný následne 04.04.2014, v pokračujúcom ďalšom správnom konaní o rozklade, rozhodol novým rozhodnutím ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka č. 2691/2014-420, ktorým minister pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky vyhovel podanému rozkladu a rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Odboru štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva č. 1299/2010-100 zo dňa 29.07.2011 zrušil.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým žalobe žalobcu vyhovel, napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 2691/2014-420 zo dňa 04.04.2014 podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c), d) O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po preskúmaní rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. nezistil dôvod pre jeho zrušenie alebo zmenu.

Podľa § 65 ods. 1, 2, 3 správneho poriadku, rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného

podnetu alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Správny orgán príslušný na konanie na preskúmanie právoplatného rozhodnutia v mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku môže začať konanie z vlastného podnetu, teda z úradnej povinnosti potom ako zistí, že rozhodnutie, ktoré je predmetom preskúmania mimo odvolacieho konania, bolo vydané v rozpore so zákonom, ako aj na základe podnetu inej osoby. Začatím tohto konania (§ 65 ods. 1 v spojení s § 66 správneho poriadku) všetci účastníci (účastníci konania, v ktorom bolo rozhodnuté rozhodnutím preskúmaným v mimo odvolacom konaní podľa § 14) ako aj zúčastnené osoby (§ 15a) nadobúdajú procesné práva a povinnosti (§ 3 ods. 2).

Z horeuvedeného vyplýva, že žalovaný ako prvostupňový správny orgán mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 1 zákona, vydal dňa 29.07.2011 rozhodnutie č. 1299/2010-100, ktorým bolo vyhovené rozkladu žalobcov a rozhodol tak, že zmenil rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/0014 z 25.04.2008 na základe § 59 ods. 2 správneho poriadku a rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 zo dňa 07.12.2007 zrušil a vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obvodný lesný úrad v Lučenci rozhodnutím č. 2007/00207 zo 07. 12.2007 na základe žiadosti spoločnosti FILAGRO plus, spol. s r. o. zo dňa 06.11.2007 o schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri č. 35 Čamovce - uznanom Obvodným lesným úradom v Lučenci rozhodnutím č. 2005/00132 z 05.10.2005, v spojení s rozhodnutím Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 1126/2007, 1127/2007, 1128/2007 z 13.08.2007 o celkovej výmere 2458,19 ha poľovních pozemkov - schválil podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva s platnosťou na obdobie 10 rokov počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia medzi spoločnosťou FILAGRO plus, spol. s r. o., Vajanského 2928, Lučenec ako nájomcom a prenajímateľmi: V. Lesné a Pasienkové spoločenstvo vrchných gazdov Čamovce, T., Lesy SR, š. p., Nám. SNP 8, Banská Bystrica, Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava. Zároveň vyslovil, že na ostatnej časti poľovného revíru Obvodný lesný úrad v Lučenci podľa § 14 ods. 5 zákona zabezpečuje výkon práva poľovníctva prostredníctvom spoločnosti FILAGRO plus, spol. s r. o., Vajanského 2928, Lučenec a tiež rozhodol, že za pozemky, na ktorých bol výkon práva poľovníctva zabezpečený, patrí ich vlastníkom - správcom úhrada v zmysle zákona. Obvodný lesný úrad v Lučenci v rozhodnutí konštatoval, že žiadateľ predložil na schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva na výmeru 1690,40 ha, čo predstavuje cca 69 % výmery poľovného revíru Čamovce. Na ostatnú výmeru zmluvy neboli uzatvorené, hoci žiadateľ ďalšie subjekty, ktorým bolo právo poľovníctva priznané, vo veci nájmu výkonu práva poľovníctva oslovil. Nakoľko na tieto pozemky zmluvy predložené neboli, zabezpečil na nich výkon práva poľovníctva v zmysle § 14 ods. 5 zákona obvodný lesný úrad. Proti tomuto rozhodnutiu podali, okrem iných, odvolanie aj žalobcovia.

Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici dňa 25.04.2008 vydal rozhodnutie č. 2008/00114, ktorým zamietol spoločné odvolanie a rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 zo dňa 07.12.2007 potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.05.2008.

Úlohou súdu v preskúmanej veci bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky za existencie ktorých správny orgán postupom podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku mohol zmeniť právoplatné rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00114 z 25.04.2008 v spojení s rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00207 zo dňa 07.12.2007, ktorými bolo rozhodnuté podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o schválení zmlúv o nájme výkonu práva

poľovníctva v poľovnom revíry č. 35 Čamovce - uznanom Obvodným lesným úradom v Lučenci rozhodnutím č. 2005/00132 z 05.10.2005, v spojení s rozhodnutím Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 1126/2007, 1127/2007, 1128/2007 z 13.08.2007 o celkovej výmere 2458,19 ha poľovných pozemkov.

Podľa § 5 zákona č. 23/1962 Zb., právo poľovníctva možno vykonávať len na poľovných pozemkoch, ktoré okresný národný výbor uznal za poľovný revír, zverník alebo samostatnú bažantnicu.

Podľa § 14 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 zákona č. 23/1962 Zb., o výkone práva poľovníctva rozhoduje vlastník poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír, ak ide o poľovné pozemky toho istého vlastníka (ďalej len „vlastník poľovného revíra“), alebo vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru (ďalej len „vlastníci spoločného poľovného revíru“).

Vlastník poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu právo poľovníctva vykonávať sami (§ 2 ods. 2), alebo môžu tento výkon za odplatu prenajať (§ 16). Pri nájme výkonu práva poľovníctva je jeho súčasťou oprávnenie vstupovať v nevyhnutnej miere na poľovné pozemky.

Výkon práva poľovníctva možno prenajať poľovníckemu združeniu (§ 4) alebo inej právnickej alebo fyzickej osobe, pre ktoré platí § 4 primerane.

Ak niektorý z vlastníkov spoločného poľovného revíru, v ktorom je výkon práva poľovníctva prenajatý podľa odseku 3, chce vykonávať právo poľovníctva, má prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení, ktorému bol výkon práva poľovníctva prenajatý.

Ak vlastníci poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru neustanovia poľovného hospodára (§ 15) alebo nepredložia zmluvu podľa § 16, zabezpečí výkon práva poľovníctva v takomto poľovnom revíre lesný úrad.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb., zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nie je v súlade so zákonom. Preto sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu, ktorý považuje za vecne správny, avšak čiastočne z iných dôvodov.

Z podkladov súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj na vec sa vzťahujúci administratívny spis, je zrejmé, že v posudzovanej veci medzi účastníkmi bolo sporné, či správny orgán v rámci skúmania zákonných podmienok pre schválenie zmlúv o postúpení práva poľovníctva, bol oprávnený preskúmať vlastnícke vzťahy k poľovným pozemkom v schválenom poľovnom revíri, resp. či automaticky mal pri rozhodovaní vychádzať z výmer poľovných pozemkov uvedených v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru s tým, že skúmanie vlastníckych vzťahov v rámci predmetného konania je neprípustné.

Senát odvolacieho súdu s poukazom na judikatúru najvyššieho súdu - rozhodnutie sp. zn. 1Sžo/74/2009 z 9. marca 2010 považuje za potrebné uviesť, že „napriek tomu, že ustanovenie § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. bližšie neupravuje obsah ani rozsah preskúmania zmluvy predloženej na schválenie, neznamená to, že dotknuté správne orgány môžu postupovať svojvoľne, ale v zmysle § 3 správneho poriadku sú povinné dodržiavať základné pravidlá správneho konania a predovšetkým postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Nesporne Obvodný lesný úrad nie je len púhe registračné miesto, ale predstavuje orgán s autoritatívnym oprávnením rozhodnúť o účinnosti predloženej zmluvy s konštitutívnym účinkom do budúcnosti (ex nunc), preto za minimálnu požiadavku na obsah a rozsah prieskumu pred schválením, možno považovať povinnosť preskúmania v súlade so zákonom, ale nepochybne aj ďalšími platnými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Vzhľadom na to, že predmetom schvaľovania, a teda aj predchádzajúceho skúmania je zmluva (dvojstranný právny úkon), t.j. občianskoprávny inštitút, nesporne nemožno z okruhu relevantných právnych predpisov vylúčiť ani Občiansky zákonník. Absencia podrobnejšej právnej úpravy postupu pri schvaľovaní zmluvy v zákone o poľovníctve nemôže znamenať svojvoľu správneho orgánu (najmä ak predpoklady na konkrétny postup možno vyvodit' z inej relevantnej právnej úpravy - správny poriadok) a teda nemôže

byť na ujmu účastníkov pri uplatnení legitímnej požiadavky na schválenie predloženej zmluvy“.

Ako vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/9/2007 zo 17. apríla 2008 :

"Zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva je zmluva, na ktorú sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka s tým, že osobitný zákon, t.j. zákon o poľovníctve vyžaduje, aby

- bola urobená v písomnej forme na čas 10 rokov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve),

- ju uzavreli subjekty označené § 14 ods. 1, 3 zákona o poľovníctve, t.j. vlastníci poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír (vlastníci poľovného revíru) alebo vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru (vlastníci spoločného poľovného revíru) a poľovnícke združenia alebo iná právnická alebo fyzická osoba, pre ktorú platí primerane § 4.

Práve tieto náležitosti zmluvy je oprávnený pri jej schvaľovaní správny orgán zisťovať, teda štátny orgán, ktorému je zákonom zverená pôsobnosť na úseku poľovníctva, môže zmluvu posudzovať len z hľadiska dodržiavania právnych predpisov upravujúcich oblasť poľovníctva.

V tejto súvislosti treba však uviesť, že v prípade schvaľovania zmlúv, ktorým predchádzalo priamo konanie o uznaní poľovného revíru by mali prenajímatelia preukázať správnomu orgánu aktuálnymi listami vlastníctva, že sú naďalej vlastníckymi pozemkov uznaných za poľovný revír.“

O výkone práva poľovníctva v zmysle s ust. § 14 ods. 1, 2 zákona č. 23/1962 Zb. rozhodujú vlastníci poľovného revíru, pričom v súlade s ust. § 139 Občianskeho zákonníka je potrebné dosiahnuť kvalifikovaný súhlas väčšiny počítanej podľa veľkosti výmery poľovných pozemkov nachádzajúcich sa v poľovnom revíri.

Treba prisvedčiť argumentácii žalobcov, že v prípade, ak medzi rozhodnutím o uznaní poľovného revíru a schvaľovaním zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva uplynie určitá doba, resp. ak existujú pochybnosti ohľadne jednotlivých vlastníkov v poľovnom revíri, v záujme zásady materiálnej pravdy, je dôležité, aby sa správny orgán nespoliehal len na výmery poľovných pozemkov uvádzané v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru. V takomto prípade je potrebné, aby správny orgán vlastnícke vzťahy preskúmal nanovo tak, aby rozhodnutie o schválení zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva zodpovedalo vôli skutočnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri počítanej k rozhodnému dňu, ktorým je deň vydania takéhoto rozhodnutia.

Senát najvyššieho súdu na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ žalobcovia predložili a navrhli dôkazy svedčiace o iných výmerách poľovných pozemkov, než ako je v zmluvách prezentované, bolo potrebné sa s touto skutočnosťou vysporiadať, a v prípade, že medzičasom preukázateľne došlo k zmene vlastníctva bolo potrebné na túto skutočnosť adekvátne reagovať a následne zvoliť ďalší procesný postup.

V súvislosti s citovaným rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžo/181/2010 z 8. októbra 2010, odvolací súd uvádza, že závery súdnych rozhodnutí nie je možné absolutizovať a mechanicky aplikovať, ale vždy je potrebné prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu. V rámci schváleného revíru môže totiž dôjsť počas jeho existencie k vlastníckym zmenám, na ktoré je potrebné pri rozhodovaní prihliadať. Preto nemožno súhlasiť s konštatovaním prvostupňového súdu, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že treba vychádzať iba z výmery uvedenej v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru.

Senát najvyššieho súdu prisvedčil tiež argumentácii žalobcov, že je potrebné skúmať, ktorých vlastníkov pri výkone práva poľovníctva v predmetnom konaní o schválení nájomných zmlúv skutočne zo zákona zastupoval Slovenský pozemkový fond. Inak totiž nie je možné spravodlivo preskúmať žalovaným tvrdený súhlas kvalifikovanej väčšiny potrebnej pre rozhodnutie o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva. Zo samotnej zmluvy totiž nevyplýva, ktoré pozemky a v akej výmere vlastní Slovenská republika, ktorých vlastníkov s neznámym pobytom a na akú výmeru SPF zastupuje a ktorí vlastníci a na akú výmeru si svoje práva v konaní podľa zákona neuplatnili.

V rámci zisťovania skutkového stavu nie je možné ani ignorovať aktivitu a uplatnenie práv u tých vlastníkov, ktorí si svoje práva podľa zákona č. 23/1962 Zb. uplatnili, napr. predložením na schválenie

iných zmlúv týkajúcich sa užívania totožného poľovného revíru č. 35 Čamovce (uzatvorené napr. s PZ Belína-Čamovce). Osobitne je potrebné taktiež skúmať a ustáliť v uvedenom poľovnom revíri skutočnú výmeru poľovných pozemkov, ktorá prináleží Slovenskému pozemkovému fondu, či už ako vlastníkovi, resp. správcovi poľovných pozemkov, a to samostatne aj v konaní o schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva.

Zo spisového materiálu nemožno vôbec zistiť, či vo všetkých schválených zmluvách subjekty na strane prenajímateľov boli skutočne ku dňu vydania rozhodnutia o schválení zmlúv vlastníkmi poľovných pozemkov vo výmerách, uvedených v zmluvách, a teda, či mali vôbec právo, v rozsahu uvedenom v zmluve, rozhodovať o výkone práva poľovníctva s poukazom na znenie § 14 ods. 1 a ods. 2 zákona o poľovníctve. V tejto časti je predmetné rozhodnutie nepreskúmateľné.

Ako správne konštatoval krajský súd, žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal skutočnosťou, že vlastníci spoločného poľovného revíru si do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia o uznaní poľovného revíru ustanovili poľovného hospodára (§ 15) a predložili zmluvy podľa § 16 zákona.

Schválenie predložených zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva sa má vzťahovať na celý poľovný revír, nakoľko revír sa posudzuje ako spoločná vec. Postup podľa § 14 ods. 5 zákona sa použije iba ak neboli žiadne nájomné zmluvy na schválenie predložené, resp. ak vlastníci poľovných pozemkov neustanovia poľovného hospodára.

Pokiaľ prvostupňový súd uviedol, že nie je možné preveriť či Pozemkové spoločenstvo Lesné a pasienkové spoločenstvo vrchných gazdov Čamovce je registrované ako pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou, senát najvyššieho súdu prisvedčil argumentácii žalovaného, že Obvodný lesný úrad v Lučenci preveril požadované údaje nahliadnutím do registra pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou, ktorý viedol v čase rozhodovania podľa zákona č. 181/1995 Z. z. (§ 27 ods.1), v ktorom podľa § 11 cit. zákona bolo uvedené spoločenstvo registrované. Výpis týkajúci sa tohto pozemkového spoločenstva mal však jednoznačne byť súčasťou administratívneho spisu.

Čo sa týka žalobcami tvrdenej skutočnosti, že nájomca FILAGRO plus, s.r.o. nemal v čase podpísania nájomnej zmluvy v predmete podnikateľskej činnosti zapísaný výkon práva poľovníctva, odvolací súd sa stotožnil s krajským súdom, že až uzatvorením zmlúv o nájme je splnená jedna z podmienok pre zapísanie výkonu práva poľovníctva v Obchodnom registri.

Zároveň je potrebné v tomto štádiu konania uviesť, že inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov, t.j. aj preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva.

Pokiaľ žalobcovia namietali neplatnosť uzatvorených zmlúv, senát najvyššieho súdu uvádza, že výrok rozsudku Okresného súdu v Lučenci č. k. 5C/168/2008-72 z 20. apríla 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co 171/2009-94 zo 16. septembra 2009 je v zmysle ustanovenia § 159 ods. 2 veta prvá pred bodkočiarkou O.s.p. záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. Za stavu, že žaloba žalobcov, ktorou sa domáhali vyslovenia neplatnosti zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva bola právoplatne súdom zamietnutá, tieto závery boli pre správne orgány v preskúmvanej veci záväzné.

Bez ohľadu na skutočnosť, že osobitná komisia je len poradným orgánom ministra, zo záhlavia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, resp. sa v ňom výslovne uvádza, že minister rozhodoval na základe návrhu osobitnej komisie. Dôvod zrušenia predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného správneho orgánu krajským súdom, t.j. nepredloženie administratívneho spisu, neoprávňoval žalovaného k postupu, aby členom osobitnej komisie bol V.. Z podkladov administratívneho spisu nie je pritom zrejmé, či žalobcovia o tejto skutočnosti mali vedomosť, a to za účelom vznesenia námietky proti osobe V.

Čo sa týka návrhov žalobcov na doplnenie dokazovania súdom, senát najvyššieho súdu poukazuje na

uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 101/2010-19 zo dňa 11. marca 2010 v ktorom konštatoval, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Ďalej konštatoval, že treba vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Ústavný súd poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 ústavy, ktoré právne normy citoval, zdôraznil, že vo svojej judikatúre uvádza, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01, III. ÚS 362/04), ako aj zabezpečiť konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo účastníka konania dožadovať sa toho, aby všeobecné sudy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Za stavu, že v preskúmanom konaní nebol dostatočne zistený skutkový stav, nie je možné uzavrieť, že vec bola nesprávne právne posúdená.

Senát odvolacieho súdu nepovažuje za potrebné vyjadrovať sa k námietkam žalobcov ohľadne vedenia konania pred žalovaným, pretože vzhľadom na výsledok odvolacieho konania sú tieto námietky už bezpredmetné.

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalovaného neobsahuje právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/120/2014 - 168 zo dňa 28. júla 2015 ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a § 219 ods. 1, 2 O.s.p., potvrdil.

Podľa ust. § 250j ods. 7 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešným žalobcom priznal právo na náhradu trov, ktoré im vznikli v rámci odvolacieho konania. Náhrada trov konania spočíva v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 70,- € (za odvolanie) ako i v trovách právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia vzniknuté žalobcom v konaní pred odvolacím súdom boli priznané za 3 úkony právnej služby (odvolanie z 1.10.2015 - 139,83-€ + režijný paušál á 8,39 €, vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo 17.3.2016 - 143,- € + režijný paušál 8,58 €, stanovisko k vyjadreniu žalovaného z 21.3.2016 - 143,- € + režijný paušál 8,58 €) spolu vo výške 451,38 €, stanovenej v zmysle ust. § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalobcov v priebehu odvolacieho konania došlo k opakovanej zmene právneho zástupcu, odvolací súd im náhradu trov za úkon prevzatie a prípravu zastúpenia nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval

podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.